Dosarul nr. 1-119/2020
1-20015165-15-1-04022020

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

13 iulie 2026 mun. *****

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța compusă din:
Președinte de ședință, judecător Dumitru Bosîi
Grefier Stela Lazăr, Ina Deniță, Ștefan Zgîrcibaba, Elena Tomoianu, Eugen Budeac, Dumitrița Obreja,Vulpe Alvina, Mihaela Oprea;
Cu participarea:
Procurorilor Victor Todos, Inna Vîhodeț, Mariana Caragherghi;
Avocatului în interesele inculpatei Andrei Dunas;
Reprezentantul a părții vătămate Serviciul Fiscal de Stat Taisia Lupașcu;
În absența:
Reprezentantul legal al S.R.L. „Beju & Companie” Beju Tamara;

a judecat în ședință de judecată publică, în procedură generală, în limba română, cauza penală de învinuire a

Persoanei juridice S.R.L. „Beju & Companie”, înregistrată la Camera Înregistrării de Stat la 05 februarie 2008, dispunând de număr de identificare și codul fiscal IDNO ***** cu adresa juridică în *****fiind înregistrată ca plătitor TVA la data de *****

- de săvârșirea infracțiunii prevăzute de **art. 244 alin.(1)** din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei: 04.02.2020 – 13.07.2026;

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință de judecată, instanța

a c o n s t a t a t:

S.R.L. „Beju & Companie”, este învinuită ca persoană juridică înregistrată la Camera Înregistrării de Stat la 05 februarie 2008, dispunând de numărul de identificare și codul fiscal IDNO *****, cu adresa juridică în *****fiind înregistrată ca plătitor TVA la data de 01 martie 2012, sub numărul 3400953, al cărei genul principal de activitate fiind fabricarea articolelor de încălțăminte din materiale textile, comerțul cu amănuntul al textilelor, fabricarea încălțămintei, comerțul cu amănuntul al încălțămintei și articolelor din piele, inclusiv comerțul cu amănuntul al cartofilor, legumelor și fructelor proaspete, având scopul comiterii evaziunii fiscale prin includerea în documentele contabile și fiscale a unor date vădit denaturate și prin tăinuirea obiectelor impozabile, în continuarea acțiunilor sale infracționale acționând contrar prevederilor art.8 alin. (2) lit. d), e) Cod fiscal, care prevăd că *contribuabilul este obligat să prezinte informații veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum și despre alte obiecte ale impunerii; să achite la buget, la timp și integral, ținând cont de prevederile art.7 alin.(5), sumele calculate ale impozitelor și taxelor, asigurând exactitatea și veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate*; prevederilor art. 95 alin. (1) Cod fiscal,

care prevăd că *obiecte impozabile constituie livrarea mărfurilor, serviciilor de către subiecții impozabili*; prevederilor art.96 lit. a) Cod fiscal, conform cărora *cota-standard constituie în mărime de 20% din valoarea impozabilă a mărfurilor și serviciilor importate și a livrărilor efectuate pe teritoriul Republicii Moldova*; prevederilor art. 101 alin. (1) Cod fiscal, care prevăd că *subiecții impozabili sînt obligați să declare, conform art.115, și să achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, suma T.V.A., care se determină ca diferență dintre sumele T.V.A. achitate sau ce urmează a fi achitate de către cumpărători, sumele T.V.A. achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării lor*; prevederilor art.115 p.2) Cod fiscal, conform cărora *fiecare subiect impozabil trebuie să verse la buget suma T.V.A., care urmează a fi achitată pentru fiecare perioadă fiscală, cel târziu la data stabilită pentru prezentarea declarației pe această perioadă*, prevederilor art.104 lit. g) Cod fiscal, care prevăd că, *serviciile prestate de întreprinderile industriei ușoare pe teritoriul Republicii Moldova în cadrul contractelor de prelucrare în regimul vamal de perfecționare activă, care cad sub incidența prezentului articol, precum și modul de administrare a acestor servicii se stabilesc de Guvern, iar lista agenților economici se aprobă de Ministerul Economiei RM (din anul 2016 de Serviciul Vamal)*, contrar obligațiilor prevederilor legale nu a înregistrat la Ministerul Economiei contractul nr. 1 din 02 ianuarie 2014 încheiat cu Întreprinderea cu Capital Străin „Nires Internațional" SRL, c/f *****, privind prestarea de servicii, obiectul al căruia îl constituie prelucrarea încălțămintei bărbați, femei, copii; și contractul nr. 3 din 01 octombrie 2015 încheiat cu Întreprinderea cu Capital Străin „Geman Shoes" SRL, c/f *****, privind prestarea de servicii pentru mărfuri prelucrate în sistem lohn, obiectul al căruia fiind confecționarea articolelor de încălțăminte în proces de prelucrare activă pe teritoriul vamal impozitat cu TVA la cota „0"; fapt ce a condiționat ca contractele sus menționate cu nr.1 din 02.01.2014 și nr.3 din 01.10.2015, să nu fie incluse în *Anexa „Lista agenților economici-întreprinderi ale industriei ușoare și a tipurilor de servicii de către acestea pe teritoriul R. Moldova solicitanților plasării mărfurilor sub regim vamal de perfecționare activă, impozitate cu TVA la cota „0"* aprobată prin ordinul nr.66 din 04.05.2010 a Ministerului Economiei, totodată serviciile acordate fiind contrare prevederilor art. 104 lit. g) Cod fiscal.

Astfel, întreprinderea S.R.L. „Beju & Companie" este învinuită că în perioada anului 2016, prestând livrări de servicii de cusătorie a fețelor de încălțăminte Întreprinderii cu capital Străin „Nires Internațional" SRL, c/f *****, în baza contractului nr. 1 din 02 ianuarie 2014 și Întreprinderii cu Capital Străin „Geman Shoes" SRL, c/f *****, în baza contractului nr. 3 din 01 octombrie 2015, tăinuind obiectul impozabil a inclus date denaturate în declarațiile privind taxa pe valoare adăugată pentru perioada lunilor: ianuarie 2016, februarie 2016, martie 2016, aprilie 2016, mai 2016, iunie 2016, iulie 2016, august 2016, septembrie 2016, octombrie 2016, noiembrie 2016, decembrie 2016, neincluzând cota standard de 20% din valoarea impozabilă a serviciilor efectuate, având obligația de a impozita serviciile prestate la cota standard conform prevederilor art.96 lit. a) Cod fiscal și de a elibera facturi fiscale cu calcularea sumelor TVA, fapt ce a condus la necalcularea și plata sumelor TVA în bugetul public național în suma de 259 992 lei.

De către acuzare, fapta persoanei juridice SRL „Beju & Companie" a fost calificată ca *evaziunea fiscală a întreprinderilor, prin tăinuirea intenționată a unor obiecte impozabile, dacă suma cumulativă a impozitului, taxei prevăzute de Codul fiscal, contribuției de asigurări sociale de stat obligatorii sau primei de asigurare obligatorie de asistență medicală aferente unui an fiscal depășește 50 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărîrea de Guvern în vigoare la momentul săvîrșirii faptei,* și încadrată în baza **art. 244 alin.(1)** Cod penal.

Prin cererea, semnată de reprezentantul legal al S.R.L. „Beju & Companie”, Beju Tamara, a solicitat examinarea cauzei penale în lipsa sa, motivând că va fi plecată în interes de serviciu, totodată este antrenată în câmpul muncii. Din motivele expuse, în conformitate cu art. 321 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, instanța a dispus examinarea cauzei penale în lipsa reprezentantului inculpatei.

În susținerea învinuirii de comiterea infracțiunii incriminate înaintată persoanei juridice S.R.L. „Beju & Companie”, acuzatorul de stat a prezentat următoarele probe, care au fost cercetate în ședința de judecată:

-declarațiile reprezentantului părții vătămate Serviciul Fiscal de Stat, Taisia Lupașcu – care fiind audiată în ședința de judecată, a declarat instanței că, la data de 18 aprilie 2017, în baza cererii de restituirea TVA a agentului economic S.R.L. „Beju Companie”, a fost efectuat un control fiscal, la fața locului prin metoda de verificare „Tematica” privind corectitudinea calculării și achitării TVA la buget. În cadrul controlului a fost efectuat de către inspectori fiscali, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud, doamna Galina Edlicica și Irina Margină. În cadrul controlului s-a constatat că, contribuabil, neîntemeiat aplicat cota 0%, a TVA. Astfel, pentru aplicarea cota 0% contribuabil trebuie să înregistreze contractele Ministerul Finanțelor privind efectuarea serviciilor de cusătorie de încălțăminte. În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului a S.R.L. „Beju Companie” trebuia să fi anexat în lista contribuabililor care pot să aplice cota 0% a TVA, și anume art.104 lit. j) din Codul Fiscal. Încălcările menționate au dus la diminuarea TVA la buget. În baza deciziei Serviciului Fiscal de Stat, a fost calculate obligațiile fiscale la buget în suma de 452 953 lei total în anii 2015 -2017. Totodată au fost calculate majorările de întârziere și amenzile pentru diminuarea sumei TVA. Sumele calculate nu au fost stinse de către contribuabil, iar au fost luate la evidența specială, în conformitate cu încheierea Judecătoriei Cahul, până în prezent sumele nu au fost stinse.
Susține că, după sfârșirea controlului fiscal S.R.L. „Beju Companie” a înregistrat contractul în conformitate cu legislația fiscală și cu hotărârea guvernului. Cota 0% presupune neachitarea impozitelor. S.R.L. „Beju Companie” urma să fie pusă în listă pentru a se folosi de cota 0%. Cota standard prevede 20% din prețul livrărilor.

Pentru a solicita cota 0% urmau să fie aceste contracte. În perioada respectivă administrator a fost Nicolae Beju. Era obligatoriu înregistrarea acestor 2 contracte la Minister. La faza urmării penale a fost recunoscută ca reprezentantul părții vătămate. În cadrul urmării penale a fost recunoscută ca reprezentantul părții vătămate. Nu își aduce aminte dacă la acel moment a dat careva declarații. Au fost contestate acele două cauze penale care au fost încetate. Încheierea a fost emisă de către Judecătorul Ion Cotea, este o Hotărârea privind respingerea acțiunii de către S.R.L. „Beju Companie”, iar până în prezent nu este o hotărâre motivă.

În luna decembrie a anului 2017 a fost emisă Hotărârea. Încheierea privind suspendarea până în prezent este în vigoare, iar încheierea privind respingerea cererii a fost contestată, dar nu a fost încă motivată. Suma a fost luată la evidenta specială pentru că contribuabil a solicitat Judecătoriei susținerea decizie Serviciului Fiscal de Stat și interzicerea aplicarea executării silită în privința contribuabilului. În același sens Serviciul Fiscal de Stat nu poate să încaseze suma menționată din conturile bancare a S.R.L. „Beju Companie”. TVA care trebuie să fie aplicată în cota standard trebuie să fie achitată la bugetul Republicii Moldova. Serviciile prestate de către S.R.L. „Beju Companie” au fost tăinuite. Nu poate să spună sigur dacă S.R.L. „Beju Companie” a beneficiat de cota 0%. Serviciul Fiscal de Stat susține acțiunea civilă în sumă de 692 900 lei, suma constituită din amenzile aplicate și obligațiile fiscale, majorările. În cadrul urmării penale a depus acțiunea civilă.

- *declarațiile martorului Edlicica Galina,* care fiind audiată în ședința de judecată, a declarat instanței că, activitatea S.R.L. „Beju Companie” se ocupă cu servicii de confecționarea încălțămintei. Nu cunoaște dacă este o decizie irevocabilă asupra deciziei din 8 aprilie 2017. La fel, nu cunoaște dacă au beneficiat de scutiri prin alte contracte. Posibil că cu contracte anterioare au beneficiat de scutiri. La control administratorul a prezentat toate actele. Nu poate spune dacă a fost ceva depistat, ei au depistat doar diminuarea TVA. Ulterior contractele înregistrate la Monitorul Oficial au fost publicate după control, iar sumele TVA nu s-au recalculat.

Susține că de către agentul companiei a fost depusă o cerere privind restituirea bugetului a taxei, în baza acestei cereri a fost chemat inspectorul, prin decizia nr.8 din 8 aprilie 2017, s-a inițiat și s-au dus la fața locului cu al doilea inspector Margine Irina.

Nicolae Beju a participat la controlul companiei S.R.L. „Beju Companie”. Verificând documentele primare, evidența contabilă pentru a fi restituit TVA de la buget, toate procurările activității de întreprinzător la prestarea serviciilor de confecționarea încălțămintei. A solicitant restituirea TVA conform art. 104 lit. g).

S.R.L. „Beju Companie” aveau încheiate contracte cu doi agenți economici din Republica Moldova, nu ține minte denumirile întreprinderilor. Era necesar controlul pentru a stabili corectitudinea a TVA-ului.

La momentul controlului nu erau înregistrate contractele date, dar ulterior au fost înregistrate și au fost publicate în Monitorul Oficial. Dacă contractele nu au fost înregistrate ele nu cad sub art. 104 lit. g). La finele controlului a întocmit actul de control. A menționat în actul de control diminuarea taxei cu TVA adăugătoare cu suma de 452 953 de lei. În baza acestui act de control a fost emisă Decizia din 15 mai 2017. Prin decizia dată s-a decis încasarea sumei de 452 953 lei. Această decizie a fost contestată, dar a fost considerată ca neîntemeiată. Până la moment suma de 452 953 lei, i se pare că încă nu este achitată, nu ține minte exact. Această sumă este fixată în actul de control ca suma de diminuarea a TVA a bugetului statal. Conducătorul nu a fost de acord cu sumele din cauza că mai înainte era alt contract înregistrat decât cele două contracte expuse.

- *declarațiile martorului Margine Irina,* care fiind audiată în ședința de judecată, a declarat instanței că din anul 2017 până la prezent activează la Serviciul Fiscal de Stat. A efectuat control fiscal la data de 11 aprilie 2017 și finalizat la data de 18 aprilie 2017. Controlul a fost efectual la cererea contribuabilului. În rezultatul controlului s-a constatat că S.R.L. „Beju Companie” nu a aplicat cota standard de 20% dar cota 0% TVA. Ca să beneficieze de cota de 0%, S.R.L. „Beju Companie” nu îndeplineau condiții pentru 0% TVA, deoarece contractele cu beneficiarii nu au fost înregistrate la Ministerul economiei. S.R.L. „Beju Companie” nu au fost aplicată corect cota TVA.

În declarația privind TVA, care este un document separat în boxa la capitolul TVA 0%, a fost indicată suma, corespunzător cotei 0%, deși contractele cu beneficiarii nu erau înregistrate la Minister. La prezentarea declarației TVA nu se solicită alte documente, așa cum în declarație este stipulat că contribuabilul își asumă responsabilitatea pentru corectitudinea sumelor declarate. A fost întocmit un act de control din 18 aprilie 2017. Pe margine actului de control a fost emisă o decizie din 15 mai 2017 pentru încălcarea Legislației. Potrivit decizie s-a dispus încasarea TVA, majorarea de întârziere și sancțiuni fiscale. Suma TVA a fost indicată în mărime de 452 953 lei.

Nu dispune de tabel la moment, ca să arate cât a fost calculat suplimentar la buget în fiecare lună. Nu poate spune dacă decizia a fost contestată de reprezentanții S.R.L. „Beju Companie”. Nu cunoaște, dacă suma a fost achitată la buget. Dreptul de a fi scutit de TVA cu dreptul de deducere apare după includerea în listă a persoanelor juridice, și nu are caracter retroactiv includerea ulterioară. În cadrul

controlului se iau explicații de la persoane cu funcție de răspundere. Nu ține minte ce explicații a dat administratorul în cadrul controlului.

Susține că, suma TVA trebuia să fie indicată, calculată și achitată pentru perioada supusă controlului. Perioada trebuia să fie indicată din martie 2015 până la februarie 2017. Controlul din aprilie 2017 a inclus perioada indicată din rechizitoriu.

Nu cunoaște din ce motiv perioada ianuarie – februarie 2017 nu apare în învinuire și dacă S.R.L. „Beju Companie" a beneficiat anterior de scutiri în perioade de control. Cunoaște că lista contractelor, aprobată de Ministerul Economiei se publică în Monitor Oficial. Ulterior, controlului S.R.L. „Beju Companie" s-a adresat la Ministerul Economiei și a solicitat să fie inclusă în lista agenților economici pentru a beneficia ulterior de scutiri TVA. Potrivit actului de control Ministerul Economiei a diminuat taxa pe valoare adăugată. Nu cunoaște dacă decizia dată a fost pusă în executare.

În susținerea învinuirii de comiterea infracțiunii incriminate inculpatei Beju Tamara administratoarea S.R.L. „Beju & Companie", acuzatorul de stat a prezentat următoarele probe, care au fost cercetate în ședința de judecată:

-procesul-verbal de autosesizare din 18 august 2017, (***Volumul I, f. d. 05***);

-denunțul depus de Serviciul Fiscal de Stat cu nr. 26-12/1-15/1-3723 din 31 iulie 2017, pe faptul evaziunii fiscale comise de către SRL „Beju & Companie", (***Volumul I, f. d. 07-09***);

*-decizia nr. 417/31 din 15-05-2017 asupra cazului de încălcare a legislaiei comisă de SRL Beju&Companie", c.f. *****,* (***Volumul I, f. d. 17***);

-actul de control fiscal nr. 5 – 680987 din 18 aprilie 2017 efectuat de DGAF „Sud", la SRL „Beju&Companie", c/f *****, (***Volumul I f. d. 42-46***);

- *procesul-verbal de ridicare din 04 septembrie 2019*, potrivit căruia de la șef SDPI a DDF Cahul, a fost ridicate în copii: Decizia nr. 417/31 din 15-05-2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de S.R.L. Beju & Companie", c.f. *****; Decizia nr. 17/34/417/T15 din 28 aprilie 2017 „Cu privire la restituirea sumelor TVA din buget" S.R.L. Beju & Companie", c.f. *****; Actul de control fiscal nr. 5 – 680987 din 18 aprilie 2017 efectuat de DGAF „Sud", la S.R.L. „Beju & Companie", c/f *****; Decizia cu nr. 69 din 22 iunie 2017 pe marginea contestației împotriva Deciziilor nr. 17/34/417/T15 din 28 aprilie 2017 „Cu privire la restituirea sumelor TVA din buget" și nr. 417/31 din 15.05.2017 „Asupra cazului de încălcare a legislației" emise de către Direcția generală administrare fiscală Sud; Contestație asupra Deciziei Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală sud nr. 417/31 din 15 mai 2017; Decizia nr. 15/34/T/10 din 29 aprilie 2015 privind restituirea din buget a TVA aferentă livrărilor impozabile la cota „zero" la S.R.L. „Beju &Companie", c.f. *****; Decizia880 din 08 mai 2015; Act nr. 5-662791 din 22 aprilie 2015; contractul nr. 1 în domeniul confecționării articolelor de încălțăminte din 20 septembrie 2013; Act nr. 3-535719 din 07 mai 2014; Actul vizitei fiscale nr. 93 din 22 octombrie 2013; Actul vizitei fiscale nr. 78 din 30 august 2013; Actul nr. 3-517685 din 27 martie 2013. (***Volumul I, f. d. 166-211***);

-procesul-verbal de ridicare din 11 decembrie 2019, potrivit căruia de la inspector al DDF Cahul din cadrul DGAF Sud, au fost ridicate Declarații privind TVA (Forma TVA 12), în copii, pentru perioada: lunilor martie 2015, mai 2015, iunie 2015, iulie 2015, august 2015, septembrie 2015, octombrie 2015, noiembrie 2015, decembrie 2015; ianuarie 2016, februarie 2016, martie 2016, aprilie 2016, mai 2016, iunie 2016, iulie 2016, august 2016, septembrie 2016, octombrie 2016, noiembrie 2016, decembrie 2016; ianuarie 2017, februarie 2017, (***Volumul II, f. d. 14-64***);

-procesul-verbal de ridicare din 28 ianuarie 2020, potrivit căruia de la Șef Secției gestionarea Arhivei, IP „CTIF", au fost ridicate Declarații privind TVA (Forma TVA 12), în copii, pentru perioada:

lunilor martie 2015, mai 2015, iunie 2015, iulie 2015, august 2015, septembrie 2015, octombrie 2015, noiembrie 2015, decembrie 2015; ianuarie 2016, februarie 2016, martie 2016, aprilie 2016, mai 2016, iunie 2016, iulie 2016, august 2016, septembrie 2016, octombrie 2016, noiembrie 2016, decembrie 2016; ianuarie 2017, februarie 2017, (***Volumul III, f. d. 223-258***);

-*informația* parvenită de la Agenția Servicii publice a Republicii Moldova privind SRL „Beju & Companie", c/f ***** (Actele de constituire a întreprinderii S.R.L. „Beju & Companie", c/f *****, statutul S.R.L. „Beju & Companie", c/f *****; Informația privind modificările efectuate și înregistrate la componența fondatorilor, administratorilor S.R.L. „Beju & Companie", c/f *****), (***Volumul II f. d. 66-81***);.

-*răspunsul nr. 32/92 din 22 ianuarie 2020* emis de IP „Centrul de Tehnologii Informaționale în Finanțe", anexă; (***Volumul III, f. d. 214-221***).

Mijloacele de probă: denunțul cu nr. 26-12/1-15/1-3723 din 31 iulie 2017 depus de Serviciul Fiscal de Stat; Decizia cu nr. 69 din 22 iunie 2017 pe marginea contestației împotriva Deciziilor nr. 17/34/417/T15 din 28 aprilie 2017 "Cu privire la restituirea sumelor TVA din buget" şi nr. 417/31 din 15.05.2017 "Asupra cazului de încălcare a legislației" emise de către Direcția general administrare fiscal Sud; Hotărâre nr. 417/3 din 12 mai 2017 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale; Act de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale cu nr. 12 mai 2017; Lista bunurilor sechestrate ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale; Decizia nr. 417/31 din 15-05-2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL Beju & Companie", c.f. *****; Decizia nr. 17/34/417/T15 din 28 aprilie 2017 "Cu privire la restituirea sumelor TVA din buget" SRL Beju&Companie", c.f. *****; Actul de control fiscal nr. 5 – 680987 din 18 aprilie 2017 efectuat de DGAF „Sud", la SRL „Beju & Companie", c/f *****; contractul nr. 1 din 02 ianuarie 2014 privind prestări de servicii, încheiat cu Întreprinderea cu Capital Străin „Nires Internațional" SRL, c/f *****; contractul nr. 3 din 01 octombrie 2015 privind prestări de servicii pentru mărfuri prelucrate în sistem lohn, încheiat cu Întreprinderea cu Capital Străin „Geman Shoes" SRL, c/f *****, obiectul căruia reprezintă acordul dintre părți în domeniul confecționării articolelor de încălțăminte în proces de prelucrare activă pe teritoriul vamal impozitat cu TVA la cota „0" a materiei prime în lohn primită de către Întreprinderea cu capital Străin „Geman Shoes" SRL; Decizie privind inițierea controlului fiscal nr. 8 din 10 aprilie 2017 la SRL „Beju&Companie", c/f *****; Adnotație privind stabilirea metodei de realizare a restituirii din buget a TVA nr. 07/2017 din 30 martie 2017; Declarații privind TVA (forma TVA 12) SRL „Beju & Companie", c/f ***** ridicate de la Direcţia Generală Administrare Fiscală Sud pentru perioada: lunilor martie 2015, mai 2015, iunie 2015, iulie 2015, august 2015, septembrie 2015, octombrie 2015, noiembrie 2015, decembrie 2015; ianuarie 2016, februarie 2016, martie 2016, aprilie 2016, mai 2016, iunie 2016, iulie 2016, august 2016, septembrie 2016, octombrie 2016, noiembrie 2016, decembrie 2016; ianuarie 2017, februarie 2017; informația parvenită de la Agenția Servicii publice a Republicii Moldova privind SRL „Beju & Companie", c/f ***** (Decizie privind înregistrarea întreprinderii SRL „Beju & Companie" din 05 februarie 2018, dosarul nr. *****; Cerere de înregistrare a întreprinderii SRL „Beju & Companie" din 28.01.2008; Statutul SRL „Beju & Companie"; Procesul-verbal nr. 1 al Adunării de Constituire a Întreprinderii SRL „Beju & Companie" din 28.01.2008; Decizie din 17.03.2008 privind înregistrarea modificărilor, dosar nr. *****; Decizie din 03.04.2008 privind înregistrarea modificărilor, dosar nr. *****; Decizie din 12.08.2011 privind înregistrarea modificărilor, dosar nr. *****; Decizie din 30.01.2018 privind înregistrarea modificărilor, dosar nr. *****), ***recunoscute prin ordonanța din 30 decembrie 2019*** și răspunsul nr. 32/92 din 22 ianuarie 2020 emis de IP „Centrul de Tehnologii Informaționale în Finanțe", anexă-lista persoanelor cu drept de acces la

serviciile fiscale electronice, informația privind persoanele, care au semnat declarațiile privind TVA; Declarațiile privind TVA (forma TVA 12): pentru anul 2015: L/03/2015; L/05/2015; L/06/2015; L/07/2015; L/08/2015; L/09/2015; L/10/2015; L/11/2015; L/12/2015; pentru anul 2016: L/01/2016; L/02/2016; L/03/2016; L/04/2016; L/05/2016; L/06/2016; L/07/2016; L/08/2016; L/09/2016; L/10/2016; L/11/2016; L/12/2016; pentru anul 2017: L/01/2017; L/02/2017, ridicate de la Instituția Publică „Centrul de Tehnologii Informaționale în Finanțe, ***recunoscute prin ordonanța din 28 ianuarie 2020.***

Totodată, la solicitarea părții apărării, în susținerea nevinovăției de săvârșire a infracțiunii incriminate inculpatei administratoarea S.R.L. „Beju Companie", Tamara Beju reprezentată de avocatul Andrei Dunas în ședință de judecată au fost administrate și următoarele mijloace de probă.

- *declarațiile martorului Beju Nicolae,* care fiind audiat în ședința de judecată, a declarat instanței că este fondatorul întreprinderii S.R.L. „Beju Companie", înființată în anul 2007, iar în perioada 2011–2017 a avut calitatea de administrator. În prezent, compania nu își desfășoară activitatea deoarece nu poate încheia contracte, fiind implicată într-un litigiu.

La acel moment, cele două contracte vizate nu erau înregistrate. Suma de 259 992 lei stabilită prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat și o hotărâre în acest sens nu sunt definitive/valabile, deoarece decizia respectivă a fost contestată la Curtea de Apel Cahul.

A început activitatea în anul 2008, când a încheiat un contract cu o firmă din România, lucrând în regim vamal de perfecționare activă, cu servicii impozitate la cota 0%. În luna noiembrie, odată cu declanșarea crizei economice globale, contractul cu firma din România a fost finalizat/încheiat.

Pe parcursul anului 2009, neavând de lucru, a căutat alte firme cu care să colaboreze și a găsit firma „Gemans-Șois" din Călărași, condusă de un cetățean italian. După ce s-au înțeles privitor la costurile pentru manoperă, a semnat cu aceștia un contract pentru fețe de încălțăminte. Reprezentanții acestei firme i-au recomandat să se înregistreze la Ministerul Economiei pentru a beneficia de scutirea de TVA și pentru a obține statutul de întreprindere prestatoare de servicii impozitate la cota 0%. A aplicat în luna ianuarie 2010, iar ulterior întreprinderea S.R.L. „Beju Companie" a fost inclusă în lista companiilor scutite de TVA cu cota 0%.

A activat cu această firmă timp de un an și jumătate, după care a găsit la Nisporeni o altă companie, condusă tot de un cetățean italian, cu care a început să colaboreze. A lucrat cu ei până în anul 2013, când, într-un termen de 6 luni, valoarea serviciilor prestate a depășit suma de 600 000 de lei. În legătură cu acest fapt, s-a adresat Serviciului Fiscal de Stat pentru a obține codul de plătitor de TVA, în scopul de a solicita restituirea sumei de TVA. Organele fiscale au ridicat toate documentele din ultimii ani și au început o verificare. După aproximativ 4-5 zile, a fost invitat la inspectorat, unde i s-a întocmit un proces-verbal prin care era obligat să plătească o amendă de circa 10 000 de lei pentru pretinse încălcări, deoarece ar fi emis facturi fără TVA.

Atunci, a fost prezentat ordinul Ministerului Economiei care demonstra că este inclus în listă și scutit de TVA la cota 0%, motiv pentru care inspectorii au anulat procesul-verbal inițial. Ulterior, a trecut la utilizarea facturilor fiscale de strictă evidență și a achitat o amendă de aproximativ 10 000 de lei pentru că nu solicitase la timp codul de TVA. Inspectoratul i-a eliberat în jur de 10 facturi pentru a verifica modul de completare și a evita greșelile, fiind supus ulterior controalelor fiscale. Până în anul 2015, inspectorii fiscali i-au achitat vreo 4 vizite de control privind completarea facturilor.

În anul 2015, observând că s-a acumulat o sumă de TVA de 20 000 de lei, a depus o cerere la inspectorat pentru restituirea acesteia. Inspectorii s-au prezentat la sediu, iar martorul le-a pus la dispoziție toate actele. Timp de o săptămână, aceștia au examinat documentele. La acel moment, firma

colabora deja și cu alte companii. Martorul a prezentat din nou ordinul Ministerului Economiei, iar SFS i-a aprobat restituirea sumei de 20 000 de lei de la bugetul de stat, firma continuându-și activitatea în regim normal până în anul 2017.

După doi ani, s-a acumulat suma de 78 000 de lei, iar în luna martie 2017 a depus o nouă cerere de restituire a TVA-ului. Inspectorii au ridicat din nou actele, le-au verificat și au întocmit un proces-verbal în care au menționat că martorul activează ilegal. Aceștia susțineau că toate contractele trebuiau înregistrate separat la Ministerul Economiei pentru fiecare firmă în parte. Martorul a intrat în contradicție cu inspectorii, argumentând că nici în 2015 nu mai lucra cu prima firmă, însă atunci Serviciul Fiscal de Stat îi aprobase restituirea TVA-ului. Mai mult, doamna Galina Edilicica, cea care semnase actele în 2015, a fost aceeași persoană care în 2017 i-a reproșat că activează ilegal.

Ulterior, martorul a depus mai multe contestații. În perioada în care competența Serviciul Fiscal de Stat se transfera la Comrat, inspectorii de acolo au recunoscut verbal că s-a comis o greșeală, dar au adăugat că instanța de judecată va decide cine are dreptate. Ulterior, martorul a înaintat o contestație și la inspectoratul central împotriva deciziei de la Comrat. Deși le-a prezentat toate actele și deciziile anterioare, inspectorii au insistat că fiecare contract trebuia înregistrat separat.

Subliniază că, în momentul în care s-a înregistrat ca întreprindere cu cota 0%, reprezentanții Ministerului Economiei i-au comunicat că, atât timp cât nu își modifică tipul de activitate/serviciu pentru care a fost înregistrat, nu este necesar să se adreseze din nou la Ministerului Economiei.

Văzând că Inspectoratul Fiscal de Stat nu îi dă dreptate, s-a adresat în instanța de judecată, după ce în prealabil companiei sale i s-a aplicat sechestru pe conturi. La recomandarea cuiva, a apelat la o firmă de consultanță din mun. Chișinău, care i-a redactat o contestație pentru instanță, bazată pe argumentul că Ministerului Economiei nu înregistrează contractele, ci doar le aprobă. În urma acțiunii în justiție, conturile firmei au fost deblocat printr-o decizie judecătorească. Totuși, prima instanță i-a respins ulterior contestația de fond, iar în prezent dosarul se află în examinare la Curtea de Apel. Compania a continuat să activeze până la începutul pandemiei, timp în care contractele încheiate anterior erau depuse la Ministerului Economiei, iar ministerul le primea spre înregistrare, firma fiind menținută în lista societăților scutite.

Prin acțiunea depusă în judecată, a solicitat anularea tuturor deciziilor emise de Inspectoratul Fiscal de Stat și restituirea sumei de 78 000 de lei, sumă aferentă perioadei 2015-2017. Cota de 20% reprezintă suma de TVA care urma să fie restituită firmei căreia S.R.L. „Beju Companie” îi presta servicii. Inspectoratul Fiscal de Stat consideră că ar fi tăinuit acest TVA de 20%. A precizat că firma nu a efectuat alte achiziții majore, iar dacă ar fi procurat utilaje, acel TVA ar fi trebuit, de asemenea, să fie returnat către propria companie.

În temeiul art. 328 CPP, avocatul a renunțat la martorul Dermenji Dumitru. După ce demersul avocatului de renunțare la proba cu martor a fost pus în discuție, iar acuzarea nu a solicitat preluarea acestei probe, instanța de judecată a admis demersul și a acceptat renunțarea avocatului la proba cu martorul Dermenji Dumitru.

Aprecierea instanței.

Audiind părțile, declarațiile martorilor, studiind materialele cauzei penale, analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța retine următoarele:

Conform art.389 alin.(1) și (2) Codul procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârşirea infracțiunii a*

fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

Potrivit art.52 alin.(1) Cod penal, *se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiaşi articol stabileşte că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.*

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993" CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Din prevederile normei art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, reiese că, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În sensul dat, urmează a fi reflectate și rigorile art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, care indică că, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: pct. 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; pct. 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; pct. 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; pct. 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; pct. 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; pct. 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume; pct. 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; pct. 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; pct. 9) tipul

penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; pct. 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; pct. 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; pct. 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; pct. 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; pct. 14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; pct. 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; pct. 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.

În conformitate cu art. 390 alin. (1) pct. 3 Cod Procedură Penală - Sentinţa de achitare se adoptă dacă... fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii;

Potrivit art. 394 alin. (3) pct. 1 și 2 Cod Procedură Penală - (3) Partea descriptivă a sentinţei de achitare trebuie să cuprindă:1) indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privinţa învinuitului a fost trimisă în judecată;2) descrierea circumstanţelor cauzei constatate de instanţa de judecată şi enunţarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanţa respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Nu se admite introducerea în sentinţa de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăţia celui achitat.

Altfel spus, persoana este supusă răspunderii penale dacă în acțiunile acesteia sunt constatate toate patru elemente obligatorii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă. Sub acest aspect, instanța de judecată găsește necesar să reflecte în prezenta speță aspectul juridic privitor la exigențele întrunirii componenței de infracțiune și respectiv posibilitatea atragerii la răspunderea penală a unui subiect de drept în cazul comiterii unei fapte ilegale.

Generic, evaziunea fiscală constă în totalitatea procedeelor licite sau ilicite prin care cei interesaţi sustrag în tot sau în parte materia impozabilă obligaţiilor fiscale.

Obiectul nemijlocit al infracţiunii este constituit din totalitatea de relaţii sociale care asigură interesele statului în sfera financiară, adică în ceea ce priveşte formarea bugetului public naţional pe calea încasării impozitelor, contribuţiilor la asigurări sociale şi a altor plăţi obligatorii de la persoanele juridice. Relaţiile care asigură realizarea normală a funcţiilor de control asupra încasării depline şi la timp a impozitelor formează obiectul nemijlocit adiacent, la caz relațiile SRL „Beju&Companie” și autorițțile statului Ministerul Economiei și Serviciul Fiscal de Stat.

În calitate de obiect material apar obiectele impozabile (inclusiv venitul) în evaluare bănească.

Subiectul infracţiunii de evaziune fiscală a întreprinderilor, instituţiilor şi organizaţiilor este: 1) persoana fizică care trebuie să aibă calitățile unui subiect special și anume, conducătorul întreprinderii, instituţiei sau al organizației contribuabile, sau contabil-şef, director financiar contabil, ori să ocupe o altă funcţie în cadrul acesteia, care i-ar permite să ţină documentele contabile, fiscale sau financiare ori să dispună de obiectele impozabile; 2) persoana juridică (cu excepţia autorităţii publice).

În conformitate cu art. 21 alin. (3) lit. a), b), c) Cod Penal - O persoană juridică, cu excepţia autorităţilor publice, este pasibilă de răspundere penală pentru o faptă prevăzută de legea penală dacă aceasta nu a îndeplinit sau a îndeplinit necorespunzător dispoziţiile directe ale legii ce stabilesc îndatoriri sau interdicţii privind efectuarea unei anumite activităţi şi se constată cel puţin una din următoarele circumstanţe:

a) fapta a fost săvîrşită în interesul persoanei juridice respective de către o persoană fizică împuternicită cu funcţii de conducere, care a acţionat independent sau ca parte a unui organ al persoanei juridice;

b) fapta a fost admisă sau autorizată, sau aprobată, sau utilizată de către persoana împuternicită cu funcţii de conducere;

c) fapta a fost săvîrşită datorită lipsei de supraveghere şi control din partea persoanei împuternicite cu funcţii de conducere.

Potrivit prevederilor art. 171 alin. (1) din Codul civil „persoana juridică este subiectul de drept constituit în condiţiile legii, avînd o organizare de sine stătătoare şi un patrimoniu propriu şi distinct, afectat realizării unui anumit scop conform cu legea, ordinea publică şi bunele moravuri".

Conform prevederilor art. 177 alin.(1) și (2) Cod civil, „persoana juridică îşi exercită, de la data constituirii, drepturile şi îşi execută obligaţiile prin administrator. Persoana juridică poate avea unul sau mai mulţi administratori. Are calitatea de administrator persoana fizică sau, în cazurile expres prevăzute de lege, persoana juridică care, în condiţiile legii şi ale actului de constituire, este desemnată să acționeze, în raporturile cu terţii, individual sau colectiv, în numele şi pe contul persoanei juridice. Persoana juridică cu scop lucrativ poate avea în calitate de administrator o altă persoană juridică".

În conformitate cu prevederile art. 8 Cod Fiscal, contribuabilul este obligat să ţină contabilitatea conform formelor şi modului stabilit de legislaţie, să întocmească şi să prezinte Serviciului Fiscal de Stat şi serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislaţie, să asigure integritatea documentelor de evidenţă în conformitate cu cerinţele legislaţiei, să efectueze încasările băneşti în numerar prin intermediul echipamentelor de casă şi de control, respectînd reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor băneşti în numerar fără aplicarea echipamentelor de casă şi de control.

Astfel, instanța de judecată subliniază faptul că responsabil de activitatea economico-financiară conform datelor din sistemul informațional al SFS la data faptelor incriminate era Beju Nicolae, în calitate de administrator al S.R.L. „Beju & Companie".

La caz, S.R.L. „Beju & Companie" trebuie privită ca subiect a infracțiunii, prin prisma voinței și laturii subiective a administratorului companiei la acel timp Beju Nicolae.

Obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute la art. 244 Cod penal îl constituie relaţiile sociale cu privire la formarea bugetului public naţional pe calea îndeplinirii de către întreprinderile, instituţiile sau organizaţiile contribuabile a obligaţiunilor fiscale, la caz obligațiile SRL „Beju&Companie" față de bugetul național.

Obiectul material (imaterial) al infracţiunii în cauză îl reprezintă, după caz: 1) documentele contabile, fiscale sau financiare; 2) obiectele impozabile (altele decât veniturile sau cheltuielile). Prin documente contabile se înţeleg conturile de evidenţă contabilă, incluse în planul de acţiune, documentele justificative care se întocmesc pentru toate operaţiunile economice, precum şi dările de seamă contabile (bilanţuri, dări de seamă privind veniturile şi cheltuielile, calcularea impozitelor etc.).

Reieşind din prevederile Legii contabilităţii, adoptate de Parlamentul Republicii Moldova la 27.04.2007, prin documente contabile trebuie de înţeles documentele primare şi cele centralizatoare. Documentul primar constituie confirmarea documentară care justifică efectuarea operaţiunii economice, acordă dreptul de a o efectua sau certifică producerea unui eveniment. *Documentele primare se întocmesc în timpul efectuării operaţiunii, iar dacă aceasta este imposibil - nemijlocit după efectuarea operaţiunii sau după producerea evenimentului*. Documentele primare întocmite conţin următoarele elemente obligatorii: a) denumirea şi numărul documentului; b) data întocmirii documentului; c) denumirea, adresa, numărul de identificare de stat (codul fiscal) al entităţii în numele căreia este întocmit documentul; d) denumirea, adresa, numărul de identificare de stat (codul fiscal) al

destinatarului documentului, iar pentru persoanele fizice - codul personal; e) conţinutul faptelor economice; f) etaloanele cantitative şi valorice în care sunt exprimate faptele economice; g) funcţia, numele, prenumele şi semnătura, inclusiv digitală, a persoanelor responsabile de efectuarea şi înregistrarea faptelor economice.

În acord cu art. 129 din Codul fiscal, adoptat de Parlamentul Republicii Moldova la 24.04.1997, prin document fiscal se are în vedere *darea de seamă fiscală*, *orice declaraţie, informaţie, calcul, notă informativă, alt document, care sînt prezentate sau trebuie să fie prezentate Serviciului Fiscal de Stat, privind calcularea, achitarea, reţinerea impozitelor, taxelor, primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi a contribuţiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, majorărilor de întîrziere (penalităţilor) şi/sau amenzilor ori privind alte fapte ce ţin de naşterea, modificarea sau stingerea obligaţiei fiscale*.

Conform art. 187 din Codul fiscal, *darea de seamă fiscală, de regulă, trebuie să conţină: a) denumirea (numele şi prenumele) contribuabilului; b) codul fiscal al contribuabilului, iar, după caz, şi codul subdiviziunii acestuia; c) perioada fiscală pentru care se prezintă; d) tipul impozitului; e)obiectul impozabil (baza impozabilă); f) cota impozitului; g) facilităţile fiscale; h) suma impozitului; i) alte date şi informaţii; j) semnătura, autentificată cu ştampilă, a persoanelor responsabile - conducătorul şi contabilul - şef - ale contribuabilului sau semnătura contribuabilului (a reprezentantului acestuia).* Obiectele impozabile reprezintă faptele juridice care determină obligaţia contribuabilului de a achita impozitul.

Latura obiectivă a infracţiunii în varianta imputată inculpatului de evaziune fiscală a întreprinderilor, instituţiilor şi organizaţiilor are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de includere în documentele contabile, fiscale sau financiare a unor date vădit denaturate privind veniturile sau cheltuielile, sau tăinuirea, prin acţiune ori inacţiune, a altor obiecte impozabile; 2) urmările prejudiciabile sub forma neachitării impozitului, a cărui sumă depăşeşte 50 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei; 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

În legătură cu conţinutul faptei prejudiciabile analizate, se constată că, în corespundere cu alin. (2) art. 8 din Codul fiscal, contribuabilul este obligat, printre altele: a) să ţină evidenţa contabilă conform formelor şi modului stabilit de legislaţie, să întocmească şi să prezinte organului fiscal şi serviciului de colectare a impozitelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislaţie, să asigure integritatea documentelor de evidenţă contabilă în conformitate cu cerinţele legislaţiei; b) să prezinte informaţii veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum şi despre alte obiecte ale impunerii; c) să achite la buget, la timp şi integral, sumele calculate ale impozitelor, asigurând exactitatea şi veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate; d) în caz de control al respectării legislaţiei fiscale, să asigure persoanelor cu funcţie de răspundere ale organelor cu atribuţii de administrare fiscală accesul liber în spaţiile de producţie, în depozite în localurile de comerţ, în alte încăperi şi locuri (cu excepţia încăperilor utilizate exclusiv ca spaţiu locativ) pentru inspectarea lor în scopul verificării autenticităţii datelor din documentele contabile, din dările de seamă, din declaraţiile fiscale, din calcule, precum şi al verificării îndeplinirii obligaţiilor faţă de buget etc.

În contextul infracţiunii prevăzute la art. 244 Cod penal, noţiunea impozit trebuie înțeleasă în sensul stabilit la art. 6 din Codul fiscal: *plată obligatorie cu titlu gratuit,* care nu ţine de efectuarea unor

acţiuni determinate şi concrete de către organul împuternicit sau de către persoana cu funcție de răspundere a acestuia pentru sau în raport cu contribuabilul care a achitat această plată.

Conform art.104 lit.g) Cod fiscal (în vigoare până la 01.01.2022), ”se scutesc de TVA cu drept de deducere: serviciile prestate de întreprinderile industriei uşoare pe teritoriul Republicii Moldova agenților economici care plasează mărfurile sub regimul vamal de perfecționare activă , în cadrul contractelor de prelucrare în regim vamal de perfecționare activă. Tipul serviciilor care cade sub incidența prezentului punct, precum şi modul de administrare a acestor servicii se stabilesc de Guvern, iar lista agenţilor economici se aprobă de Ministerul Economiei”.

Relevant este faptul, că agentul economic SRL ”Beju&Companie” era înregistrat în această Listă cu contractul nr.2 din 05.11.2009, dar nu erau înregistrate contractele nr.01 din 02.01.2014 încheiat cu ÎCS ”Nires International” SRL, şi nr.03 din 01.10.2015 încheiat cu ÎCS ”German Shoes” SRL.

Totodată, instanța constată că la data prezentării declarațiilor către Serviciul Fiscal SRL „Beju Companie” se regăsea în Lista agenţilor economici-întreprinderi ale industriei uşoare şi a tipurilor de servicii prestate de către aceştia pe teritoriul RM solicitanţilor plasării mărfurilor sub regim vama de perfecționare activă impozitate cu TVA la cota ”zero , aprobată prin Ordinul Ministerului Economiei nr.66 din 04.05.2010.

Conform pct.3 al Regulamentului (în redacţia de până la 27.07.2018), ”Pentru a fi incluşi în Listă, agenţii economici vor prezenta Ministerului Economiei următoarele documente: a) cererea de includere în Listă; b) copia certificatului de înregistrare a agentului economic; c) copia certificatului de atribuire a codului fiscal; d) copia actului eliberat de Camera de Comerţ şi Industrie, prin care se confirmă existenţa capacităţilor de producţie necesare întreprinderii pentru a desfăşura activitatea respectivă; e) copia contractelor de prestare a serviciilor pe teritoriul Republicii Moldova, încheiate cu solicitantul plasării mărfurilor sub regim vamal de perfecţionare activă (cu indicarea numărului lor)

Conform pct.5 al Regulamentului (în redacţia de până la 27.07.2018), ”După aprobarea Listei, Ministerul Economiei va prezenta Inspectoratului Fiscal Principal de Stat informația suplimentară privind participanții la executarea contractelor sus-numite în scopul administrării acestora”.

Instanța stabilește că întregul text al Hotărârii Guvernului nr.519 din 20.05.2004 şi a Regulamentului nu stipulează anumite obligaţii ale agentului economic deja înregistrat^ in Listă, de a prezenta date suplimentare la Ministerul Economiei cu privire la încheierea şi altor contracte de prestări servicii decât cele în baza cărora se solicită înregistrarea. Mai mult, deşi modelul Listei agenţilor economici reflectat în HG nr.519/2004 prevede rubrica Menţiunile contractului încheiat pentru prestarea serviciilor pe teritoriul Republicii Moldova solicitanţilor plasării mărfurilor sub regim vamal de perfecţionare activă ”, însăşi Lista agenţilor economici publicată (şi periodic actualizată) include doar numărul şi data încheierii contractelor, fără specificarea agenţilor economici cărora le sunt prestate serviciile.

Expunerea reglementărilor normative într-o redacţie care exclude orice previzibilitate a agentului economic deja înregistrat în Listă de a înţelege o eventuală obligaţie a sa de a prezenta Ministerului Economiei toate contractele de prestări servicii încheiate ulterior înregistrării în Listă, mă determină de a interpreta aceste reglementări normative în defavoarea autorităţii publice Serviciul Fiscal de Stat, or orice obligaţie, neexecutarea căreia generează sancţiuni fiscale (ca şi în cazul din speţă cu SRL ”Beju&Companie”), trebuie să fie înţeleasă şi previzibilă. în viziunea mea, pct.3 al Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.519 din 20.05.2004 ar fi previzibil doar în sensul că obligaţia prezentării contractului de prestări servicii cu agenţii economici care plasează mărfuri sub regim vamal

de perfecţionare activă impozitate cu TVA la cota ”zero” persistă doar la momentul solicitării înregistrării în Lista agenţilor economici şi emiterii deciziei de înregistrare de către Ministerul Economiei, şi atât. Această obligaţie a fost îndeplinită de către reclamantul SRL ”Beju&Companie” încă în anul 2010, când prin Ordinul Ministerului Economiei nr.3 din 15.01.2010 SRL ”Beju&Companie” a fost inclusă în Lista agenţilor economici - întreprinderi ale industriei uşoare şi a tipurilor de servicii prestate de către aceştia pe teritoriul Republicii Moldova solicitanţilor plasării mărfurilor sub regim vamal de perfecţionare activă, impozitate cu TVA la cota zero.

Conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârşirea infracțiunii nu pol fi întemeiate pe presupuneri şi toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului.

Astfel instanța, în urma cercetării minuțioase a cazului, a ajuns la concluzia, că în acţiunile lui SRL „Beju & Companie" lipsesc semnele componenței de infracţiune prevăzută de art. 244 alin. (2) Cod penal și anume latura latura obiectivă. Or nu s-a demonstrat tăinuirea intenționată a unor obiecte impozabile.

Instanța constată cu certitudine că inculpatul nu a tăinuit obiectul impozabil și nu a inclus date denaturate în declarațiile privind TVA pentru serviciile de cusătorie a fețelor de încălțăminte prestate Întreprinderii cu Capital Străin „Nires Internațional” SRL și Întreprinderii cu Capital Străin „Geman Shoes” SRL. Or tăinuirea presupune nedeclararea unei operațiuni, aceatsa find ascunsă complet dar nu cum la caz s-a constatat a fi declararea operațiunii cu aplicarea unei cote fiscale greșite. Or, operațiunile se regăsesc în contabilitatea întreprinderii, au fost reflectate în declarația TVA, iar contractele nr.01 din 02.01.2014 încheiat cu ÎCS ”Nires International” SRL, şi nr.03 din 01.10.2015 încheiat cu ÎCS ”German Shoes” SRL, nu au fost considerate fictive.

Latura subiectivă a infracţiunii specificate la art. 244 Cod penal se caracterizează prin vinovăţie sub formă de intenţie directă sau indirectă. Aceasta înseamnă că făptuitorul îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, a prevăzut urmările prejudiciabile, a dorit sau a admis, în mod conştient, survenirea acestor urmări.

Examinând materialele acumulate în cadrul urmăririi penale, constat, că în acţiunile lui SRL „Beju & Companie” lipsește intenția directă, dat fiind că dispoziţia art.244 Cod penal, presupune intenţia directă a făptuitorului la comiterea infracţiunii.

În opinia instanței, intenția administratorului al SRL „Beju & Companie”- Beju Nicolae, de a diminua taxa pe valoare adăugată în sumă de 453193,0 lei, indicînd TVA la cota „0” în loc de cota standard 20% în facturile fiscale emise de firma dată pentru perioada fiscală L/03/2015- L/02/2017, nu a fost stabilită.

La caz, lipsa intenției Iui Beju Nicolae la comiterea vreunei infracțiuni se regăseşte şi în cererea de contestare a deciziilor DGAF Sud în contencios administrativ, unde reclamantul menționează că prin Decizia IFS Cahul nr.l5/34/T/10 din 29.04.2015 i-a fost acceptata restituirea TVA şi impozitarea serviciilor prestate la TVA cota „0 " conform contractelor nr.01 din 24.01.2013 încheiat cu ICS „Nires International" SRL şi nr.01 din 20.09.2013 încheiat cu Daxen-Com SRL, deşi SRL „Beju & Companie” în acea perioadă, era inclusă în listă în baza contractului nr.02 din 05.11.2009. (anexă la ordinul Ministerul Economiei nr.66 din 04.05.2010).

Mai mult, la aprecierea acţiunilor lui SRL ..Beju & Companie”, este necesar de luat în consideraţie şi de prevederile art. 93 alin. (1) Cod procedură penală, conform cărora, probele sunt

elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existentei sau inexistentei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

La caz se constată că în cadrul controlului anterior, inițiat la prima cerere de restituire a impozitelor, în cadrul realizării altor contracte, care nu erau la fel înregistrate la Ministerul Mediului, SRL „Beju&Companie" nu a fost sancționată, ci dimpotrivă i-a fost acceptată cererea, fapt care în opinia instanței, înlătură caracterul intenționat de a indica cota „0" în loc de cota „20" în ultima declarație, în scopul tăinuirii și includerii unor date denaturate în declarațiile privind taxa pe valoare adăugată pentru perioada lunilor: ianuarie 2016, februarie 2016, martie 2016, aprilie 2016, mai 2016, iunie 2016, iulie 2016, august 2016, septembrie 2016, octombrie 2016, noiembrie 2016, decembrie 2016.

În această ordine de idei, instanța constată că careva probe, ce ar demonstra incontestabil faptul că Beju Nicolae în calitate de administrator al SRL „Beju & Companie" în mod intenționat, a urmărit scopul de a diminua taxa pe valoare adăugată în sumă de 453193,0 lei, nu au fost prezentate de acuzare. Or în opinia instanței, administratorul SRL „Beju&Companie", avînd cunoștință de aprecierea serviciului fiscal asupra restituirii TVA, în cazul contractelor neînregistrate la Ministerul Economiei, a prezentat declarații TVA, întocmite în aceleiași manieră.

La fel, lipsa intenției de a comite o infracțiune, se constată și prin faptul că din declarațiile martorului Margine Irina, care a declarat că Serviciul Fiscal de Stat a efectuat control fiscal la data de 11 aprilie 2017 și finalizat la data de 18 aprilie 2017. Controlul a fost efectual la cererea contribuabilului, circumstanțe care la fel existența intenției de a tăinui venituri și a da date denaturate despre venituri, cu scopul de evaziune fiscală.

In opinia instanței, autoritățile statului deja au apreciat acțiunile SRL „Beju&Companie" ca fiind o încălcare fiscală, în baza deciziei Serviciului Fiscal de Stat din 15 mai 2017, prin care au fost calculate obligațiile fiscale la buget în suma de 452 953 lei total în anii 2015 -2017. Totodată au fost calculate majorările de întârziere și amenzile pentru diminuarea sumei TVA, la caz lipsind intenția SRL „Beju&Companie" de a comite o infracțiune.

Cu referire la acțiunea civilă.

Conform art.219 alin. (1) Cod procedură penală, *acţiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputaţiei profesionale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia.*

Potrivit art.225 Cod procedură penală, (1) *judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală. (2) La adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrîngere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere. (3) Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.*

La fel conform art.385 alin.(1) pct.11) Cod procedură penală*, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni, inclusiv dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acţiunea civilă.*

Conform art.387 alin.(1) Cod procedură penală, *o odată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.*

În cadrul procesului penal Serviciul Fiscal de Stat prin reprezentantul său a înaintat acțiune civilă, solicitând încasarea în mod solidar de la persoana juridică S.R.L. „Beju & Companie" și persoanele fizice a sumei de 692 900, 20 lei, ce se compune din: (plăți de bază la impozite și taxe – 452 953 lei, majorări de întârziere (penalitate) – 97 061, 30 lei și amenzi în sumă de (135 885,90 +7 000) lei pentru încălcarea prevederilor legislației fiscale.

De asemenea, în cadrul examinării cauzei date, acțiunea dată fiind susținută de către acuzatorul de stat prin ce a solicitat admiterea acesteia.

Avocatul în ședință judiciară a solicitat respingerea acțiunilor civile din motiv că este una inadmisibilă și neîntemeiată.

Instanţa de judecată, apreciind că în cadrul examinării cauzei penale s-a constatat cu certitudine că în acțiunile S.R.L. „Beju & Companie", lipsesc elementele infracțiunii. Fapt pentru care instanța a ajuns la concluzia de a achita inculpata de la învinuirea adusă, consideră acţiunea civilă înaintată ne întemeiată care urmează de respins.

Mijloacele de probă: denunțul cu nr. 26-12/1-15/1-3723 din 31 iulie 2017 depus de Serviciul Fiscal de Stat; Decizia cu nr. 69 din 22 iunie 2017 pe marginea contestației împotriva Deciziilor nr. 17/34/417/T15 din 28 aprilie 2017 "Cu privire la restituirea sumelor TVA din buget" şi nr. 417/31 din 15.05.2017 "Asupra cazului de încălcare a legislației" emise de către Direcția general administrare fiscal Sud; Hotărâre nr. 417/3 din 12 mai 2017 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale; Act de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale cu nr. 12 mai 2017; Lista bunurilor sechestrate ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale; Decizia nr. 417/31 din 15-05-2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL Beju & Companie", c.f. *****; Decizia nr. 17/34/417/T15 din 28 aprilie 2017 "Cu privire la restituirea sumelor TVA din buget" SRL Beju&Companie", c.f. *****; Actul de control fiscal nr. 5 – 680987 din 18 aprilie 2017 efectuat de DGAF „Sud", la SRL „Beju & Companie", c/f *****; contractul nr. 1 din 02 ianuarie 2014 privind prestări de servicii, încheiat cu Întreprinderea cu Capital Străin „Nires Internațional" SRL, c/f *****; contractul nr. 3 din 01 octombrie 2015 privind prestări de servicii pentru mărfuri prelucrate în sistem lohn, încheiat cu Întreprinderea cu Capital Străin „Geman Shoes" SRL, c/f *****, obiectul căruia reprezintă acordul dintre părți în domeniul confecționării articolelor de încălțăminte în proces de prelucrare activă pe teritoriul vamal impozitat cu TVA la cota „0" a materiei prime în lohn primită de către Întreprinderea cu capital Străin „Geman Shoes" SRL; Decizie privind inițierea controlului fiscal nr. 8 din 10 aprilie 2017 la SRL „Beju&Companie", c/f *****; Adnotație privind stabilirea metodei de realizare a restituirii din buget a TVA nr. 07/2017 din 30 martie 2017; Declarații privind TVA (forma TVA 12) SRL „Beju & Companie", c/f ***** ridicate de la Direcţia Generală Administrare Fiscală Sud pentru perioada: lunilor martie 2015, mai 2015, iunie 2015, iulie 2015, august 2015, septembrie 2015, octombrie 2015, noiembrie 2015, decembrie 2015; ianuarie 2016, februarie 2016, martie 2016, aprilie 2016, mai 2016, iunie 2016, iulie 2016, august 2016, septembrie 2016, octombrie 2016, noiembrie 2016, decembrie 2016; ianuarie 2017, februarie 2017; informația parvenită de la Agenția Servicii publice a Republicii Moldova privind SRL „Beju & Companie", c/f ***** (Decizie privind înregistrarea întreprinderii SRL „Beju & Companie" din 05 februarie 2018, dosarul nr. *****; Cerere de înregistrare a întreprinderii SRL „Beju & Companie" din 28.01.2008; Statutul SRL „Beju & Companie"; Procesul-verbal nr. 1 al Adunării de Constituire a Întreprinderii SRL „Beju & Companie" din 28.01.2008; Decizie

din 17.03.2008 privind înregistrarea modificărilor, dosar nr. *****; Decizie din 03.04.2008 privind înregistrarea modificărilor, dosar nr. *****; Decizie din 12.08.2011 privind înregistrarea modificărilor, dosar nr. *****; Decizie din 30.01.2018 privind înregistrarea modificărilor, dosar nr. *****), *recunoscute prin ordonanța din 30 decembrie 2019* și răspunsul nr. 32/92 din 22 ianuarie 2020 emis de IP „Centrul de Tehnologii Informaționale în Finanțe", anexă-lista persoanelor cu drept de acces la serviciile fiscale electronice, informația privind persoanele, care au semnat declarațiile privind TVA; Declarațiile privind TVA (forma TVA 12): pentru anul 2015: L/03/2015; L/05/2015; L/06/2015; L/07/2015; L/08/2015; L/09/2015; L/10/2015; L/11/2015; L/12/2015; pentru anul 2016: L/01/2016; L/02/2016; L/03/2016; L/04/2016; L/05/2016; L/06/2016; L/07/2016; L/08/2016; L/09/2016; L/10/2016; L/11/2016; L/12/2016; pentru anul 2017: L/01/2017; L/02/2017, ridicate de la Instituția Publică „Centrul de Tehnologii Informaționale în Finanțe, *recunoscute prin ordonanța din 28 ianuarie 2020,* a se păstra la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

Pentru aceste motive și conducându-se de prevederile art. 72 alin. (4) Cod penal, de rigorile art. 162, art. 175, art. 227 - art. 229, art. 338 - art. 341, art. 382, art. 384, art. 385, art. 387, art. 390, și art. 393 - art. 395 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

A achita pe S.R.L. „Beju & Companie" de comiterea infracțiunii prevăzute de art.244 alin.(1) Cod penal și în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod procedură penală, din motivul lipsei laturii obiective și subiective a infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de Serviciul Fiscal de Stat către S.R.L. „Beju & Companie" privind încasarea sumei de 692 900, 20 se respinge ca neîntemeiată.

Mijloacele de probă: denunțul cu nr. 26-12/1-15/1-3723 din 31 iulie 2017 depus de Serviciul Fiscal de Stat; Decizia cu nr. 69 din 22 iunie 2017 pe marginea contestației împotriva Deciziilor nr. 17/34/417/T15 din 28 aprilie 2017 "Cu privire la restituirea sumelor TVA din buget" şi nr. 417/31 din 15.05.2017 "Asupra cazului de încălcare a legislației" emise de către Direcția general administrare fiscal Sud; Hotărâre nr. 417/3 din 12 mai 2017 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale; Act de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale cu nr. 12 mai 2017; Lista bunurilor sechestrate ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale; Decizia nr. 417/31 din 15-05-2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL Beju & Companie", c.f. *****; Decizia nr. 17/34/417/T15 din 28 aprilie 2017 "Cu privire la restituirea sumelor TVA din buget" SRL Beju&Companie", c.f. *****; Actul de control fiscal nr. 5 – 680987 din 18 aprilie 2017 efectuat de DGAF „Sud", la SRL „Beju & Companie", c/f *****; contractul nr. 1 din 02 ianuarie 2014 privind prestări de servicii, încheiat cu Întreprinderea cu Capital Străin „Nires Internațional" SRL, c/f *****; contractul nr. 3 din 01 octombrie 2015 privind prestări de servicii pentru mărfuri prelucrate în sistem lohn, încheiat cu Întreprinderea cu Capital Străin „Geman Shoes" SRL, c/f *****, obiectul căruia reprezintă acordul dintre părți în domeniul confecționării articolelor de încălțăminte în proces de prelucrare activă pe teritoriul vamal impozitat cu TVA la cota „0" a materiei prime în lohn primită de către Întreprinderea cu capital Străin „Geman Shoes" SRL; Decizie privind inițierea controlului fiscal nr. 8 din 10 aprilie 2017 la SRL „Beju&Companie", c/f *****; Adnotație privind stabilirea metodei de realizare a restituirii din buget a TVA nr. 07/2017 din 30 martie 2017; Declarații privind TVA (forma TVA 12) SRL „Beju & Companie", c/f ***** ridicate de la Direcţia Generală Administrare Fiscală Sud pentru perioada: lunilor martie 2015, mai 2015, iunie 2015, iulie 2015, august 2015, septembrie 2015,

octombrie 2015, noiembrie 2015, decembrie 2015; ianuarie 2016, februarie 2016, martie 2016, aprilie 2016, mai 2016, iunie 2016, iulie 2016, august 2016, septembrie 2016, octombrie 2016, noiembrie 2016, decembrie 2016; ianuarie 2017, februarie 2017; informația parvenită de la Agenția Servicii publice a Republicii Moldova privind SRL „Beju & Companie", c/f ***** (Decizie privind înregistrarea întreprinderii SRL „Beju & Companie" din 05 februarie 2018, dosarul nr. *****; Cerere de înregistrare a întreprinderii SRL „Beju & Companie" din 28.01.2008; Statutul SRL „Beju & Companie"; Procesul-verbal nr. 1 al Adunării de Constituire a Întreprinderii SRL „Beju & Companie" din 28.01.2008; Decizie din 17.03.2008 privind înregistrarea modificărilor, dosar nr. *****; Decizie din 03.04.2008 privind înregistrarea modificărilor, dosar nr. *****; Decizie din 12.08.2011 privind înregistrarea modificărilor, dosar nr. *****; Decizie din 30.01.2018 privind înregistrarea modificărilor, dosar nr. *****), *recunoscute prin ordonanța din 30 decembrie 2019* și răspunsul nr. 32/92 din 22 ianuarie 2020 emis de IP „Centrul de Tehnologii Informaționale în Finanțe", anexă-lista persoanelor cu drept de acces la serviciile fiscale electronice, informația privind persoanele, care au semnat declarațiile privind TVA; Declarațiile privind TVA (forma TVA 12): pentru anul 2015: L/03/2015; L/05/2015; L/06/2015; L/07/2015; L/08/2015; L/09/2015; L/10/2015; L/11/2015; L/12/2015; pentru anul 2016: L/01/2016; L/02/2016; L/03/2016; L/04/2016; L/05/2016; L/06/2016; L/07/2016; L/08/2016; L/09/2016; L/10/2016; L/11/2016; L/12/2016; pentru anul 2017: L/01/2017; L/02/2017, ridicate de la Instituția Publică „Centrul de Tehnologii Informaționale în Finanțe, *recunoscute prin ordonanța din 28 ianuarie 2020*, a se păstra la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

Sentința este cu drept de recurs în Curtea de Apel Sud în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Președintele ședinței,
judecătorul **Dumitru Bosîi**